

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/75/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010066
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1119010066.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného W. K., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo 04.04.2019 sp. zn. 9T/2/2019, na verejnom zasadnutí konanom 08. decembra 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

W. K., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z. - B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci,

u k l a d á

podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Vyhláseným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 04.04.2019 sp. zn. 9T/2/2019 bol obžalovaný W. K. uznaný za vinného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 03.08.2018 v čase okolo 3:40 hod. v Bratislave na X. ulici pri betónovom múriku oproti B. H. fyzicky napadol E. S., I. I. a G. K. a to tak, že bez zjavnej príčiny pristúpil k menovaným osobám s nožom v ruke, ktorých z bezprostrednej blízkosti ohrozoval nožom mávaním pred nimi, následne na to, ako si E. S. chcela zobrať kabelku, ktorú mala položenú na múriku, otočil obvinený nôž s čepeľou k nej, pričom sa I. I. snažil obvinenému nôž z ruky vykpnúť, čo sa mu nepodarilo, následne obvinený otočil nôž späť smerom k E. S., na čo sa pred ňu postavil G. K., pričom dôsledkom konania obvineného neboli poškodeným spôsobené žiadne zranenia.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na §37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí a to 1 ks sklápací drevený vreckový nožík hnedej farby.

Podľa § 73 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Naproti tomu vyhotoveným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 04.04.2019 sp. zn. 9T/2/2019 bol obžalovaný W. K. uznaný za vinného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 03.08.2018 v čase okolo 3:40 hod. v Bratislave na X. ulici pri betónovom múriku oproti B. H. fyzicky napadol E. S., I. I. a G. K. a to tak, že bez zjavnej príčiny pristúpil k menovaným osobám s nožom v ruke, ktorých z bezprostrednej blízkosti ohrozoval nožom mávaním pred nimi, následne na to, ako si E. S. chcela zobrať kabelku, ktorú mala položenú na múriku, otočil obvinený nôž s čepeľou k nej, pričom sa I. I. snažil obvinenému nôž z ruky vykpnúť, čo sa mu nepodarilo, následne obvinený otočil nôž späť smerom k E. S., na čo sa pred ňu postavil G. K., pričom dôsledkom konania obvineného neboli poškodeným spôsobené žiadne zranenia.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na §37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložený trest zákazu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí a to: 1 ks sklápací drevený vreckový nožík hnedej farby.

Podľa § 73 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný. Podané odvolanie odôvodnil obžalovaný tak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu.

V dôvodoch podaného odvolania, ktoré bolo ním koncipované, zdôraznil, že okresný súd, ktorý rozhodol v jeho neprospech, vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Týmto bolo porušené právo na spravodlivý proces a právo na obhajobu. Odvolateľ zároveň požadoval, aby sa vykonal zvukový záznam z pojednávania, kde mu bol vymeraný trest vo výške 18 mesiacov nepodmienečne, ktorý by dosvedčil, že sudca JUDr. Golian je voči nemu zaujatý, nakoľko sa mu vyhrážal, že ak nebude akceptovať trest vo výmere 18 mesiacov, tak mu bude uložený trest vo výmere 3 roky, čo je horná hranica. Záverom obžalovaný vyslovil, že súd porušil jeho právo na obhajobu, bola porušená súdna etika, čím bola naštřbená Ústava Slovenskej republiky, ktorá garantuje spravodlivosť.

V dôvodoch podaného odvolania, ktoré koncipoval obhajca obžalovaného, bolo konštatované, že ostatný trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 11.07.2018. Následne bol v súvislosti s vyšetrovaním predmetného skutku vzatý do väzby. V čase podania obžaloby bol obžalovaný vo väzbe. Hlavné pojednávanie v posudzovanej veci prebiehalo bez účasti obžalovaného alebo bez jeho obhajcu. U obžalovaného došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, konkrétne ustanovenia § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Napadnutý rozsudok trpí aj ďalšou chybou, keď vo svojej výrokovej časti obsahuje vetu: „Podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest zákazu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov“. Napadnutý rozsudok je nepresný aj vo výroku uloženého ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, kde nie je presne vymedzený zákonný dôvod jeho uloženia, vyjadrený konkrétnym ustanovením § 73 ods. 2 Tr. zák. Podľa názoru odvolateľa, sa v predmetnej veci nejedná iba o písarske chyby, ktoré je možné opraviť vydaním opravného uznesenia v zmysle § 174 ods. 1 Tr. por., ale o zrejmy rozpor s odôvodnením a súčasne o porušenie práva na obhajobu. Záverom navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený ako nezákonný.

Z vyjadrenia prokurátora k odvolaniu obžalovaného W.a K.a vyplynulo, že k tvrdeniam obhajcu obžalovaného treba dodať, že je síce pravdou, že v čase podania obžaloby, t. j. dňa 25.01.2019, bol obžalovaný vo väzbe, avšak tento bol dňa 06.03.2019 príkazom samosudcu Okresného súdu Bratislava I prepustený z väzby na slobodu. Zo zápisnice o vylúčení obžalovaného zo dňa 06.03.2019 zároveň vyplýva, že tento bol okrem iného preukázateľne upovedomený o termíne hlavného pojednávania. V nadväznosti na prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu bol súčasne tomuto opatrením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.03.2019 zrušený ustanovený obhajca Mgr. Rastislav Palovič, keďže v trestnej veci pominuli dôvody povinnej obhajoby. Z uvedených dôvodov bolo možné vykonať hlavné pojednávanie dňa 04.04.2019 aj v neprítomnosti obžalovaného. Čo sa týka námietky rozporu výroku s odôvodnením rozsudku, prokurátor vyslovil názor, že zo slovného spojenia „trest zákazu odňatia slobody“ je zrejmé, že ide o zjavnú pisársku chybu, keďže takýto druh trestu nevyplýva z ustanovenia trestného zákona. Zároveň prokurátor poukázal na vyhlásené znenie rozsudku, ktoré je zachytené aj v zápisnici z hlavného pojednávania, pričom tu bola použitá správna formulácia „trest odňatia slobody“, pričom rovnako úmysel súdu ukladať obžalovanému trest odňatia slobody vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Pokiaľ konajúci súd vo výroku o ochrannom liečení neuviedol príslušné písmeno k ustanoveniu § 73 ods. 2 Tr. zák., prokurátor poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, z ktorého vyplynulo, že súd ukladal obžalovanému ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Záverom prokurátor podotkol, že obhajca nie je osobou so samostatnými obhajovacími právami a tieto realizuje vždy iba v mene obžalovaného (z podaného odvolania nevyplýva, že by obhajca podal odvolanie v mene obžalovaného). Prokurátor navrhol, aby odvolací súd odvolanie zamietol podľa § 316 ods. 1 Tr. por., resp. podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného W.a K.a, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný, jeho obhajca a prokurátorka krajskej prokuratúry. Verejného zasadnutia sa nezúčastnili poškodení I. I., G. K. a E. S., pričom krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti týchto poškodených, keďže v ich prípade boli splnené všetky zákonné podmienky na uvedený postup.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí podľa § 326 ods. 5 Tr. por. s použitím § 269 Tr. por. doplnil dokazovanie prečítaním aktualizovaného odpisu registra trestov na obžalovaného, rovnopismi trestných rozkazov Okresného súdu Bratislava V a to zo 14.01.2020 sp. zn. 0T/11/2020 a z 11.08.2019 sp. zn. 0T/185/2019, fotokópiou rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo 17.10.2018 sp. zn. 46T/35/2018, rovnopisu uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 18.01.2018 sp. zn. 4To/124/2017, podstatného obsahu súdneho spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/23/2020 a to trestného rozkazu z 18.05.2020, rozsudku z 03.12.2020 a znaleckého posudku znalkyne MUDr. Kládie Stanislavovej z 25.04.2022.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí tiež podľa § 326 ods. 5 Tr. por. s použitím § 270 ods. 1 Tr. por. doplnil dokazovanie oboznámením vecného dôkazu - sklápací vreckový nožík s drevenou rúčkou hnedej farby.

Obžalovaný k prečítaným listinným dôkazom nemal žiadne pripomienky. K oboznámenému vecnému dôkazu sa vyjadril tak, že tento nožík nepozná, ani ho nemal vo svojom vlastníctve, resp. ani si ho žiadnym spôsobom nezaobstaral. Obžalovaný pripustil, že si nepamätá, že by tento nožík patril jemu. Tento vecný dôkaz nebol podrobený ani žiadnemu skúmaniu a zrejme neboli na ňom nájdené jeho otlaky prstov.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že navrhuje, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený. V tomto smere poukázal na vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti byť nevinným.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že odvolacie námietky obžalovaného považuje za nedôvodné a pokiaľ by vo veci prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu, tak samotné rozhodnutie ponecháva na vlastnú úvahu krajského súdu.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol, že sa čuduje, že na takom frekventovanom mieste v Bratislave neboli kamery a celý incident sa tak nezaznamenal. Podľa jeho názoru nestačí, aby jeho vina bola založená len na výpovediach poškodených. Obžalovaný napokon dodal, že sa pripája k ústnemu prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného W. a K. a je iba čiastočne dôvodné a to iba do výroku o treste a ochrannom opatrení.

Úvodom je potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdnej trestnej činnosti obžalovaného, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tento spáchal obžalovaný W. K..

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný W. K. sa v kritickom čase a za daných okolností, ako aj spôsobom ustáleným v rozsudku súdu prvého stupňa, dopustil konania, ktoré je opísané v skutkovej vete prvostupňového rozsudku.

K otázke viny, ktorú obžalovaný inak čiastočne doznal (nepoprel slovný konflikt s poškodenými, ani to, že v ruke držal nôž s ktorou gestikuloval), krajský súd poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania tak v prípravnom, ako aj na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný bol predovšetkým usvedčovaný výpoveďami poškodených - svedkov I. I., G. K. a E. S., ako aj zabezpečenými listinnými dôkazmi, resp. vecným dôkazom (zaisťeným sklápacím vreckovým nožíkom s drevenou rúčkou hnedej farby).

Aj odvolací súd považuje obhajobné tvrdenia obžalovaného za neopodstatnené, ktoré nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch a ich náležitom vyhodnotení spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd nemal žiadny reálny dôvod spochybniť hodnovernosť výpovedí poškodených - svedkov I. I., G. K. a E. S., ktorí zhodne popísali priebeh skutkového deja a obžalovaného z protiprávneho konania usvedčili. Obhajoba vždy môže nájsť motív, prečo poškodení - svedkovia klamú v neprospech obžalovaného. Argumenty však musia mimoriadne silné a presvedčivé, aby bolo možné vysloviť, že takéto svedecké výpovede sú nepravdivé. Takéto argumenty obhajoba vôbec nepredložila a nespochybila tvrdenia poškodených - svedkov tak, aby krajský súd mal dôvod korigovať hodnotenie dôkazov okresným súdom. Znovu treba zopakovať, že krajský súd považuje výpovede poškodených - svedkov za logické, zrozumiteľné, presvedčivé, pravdivé a vierohodné, ktoré navyše nevykazovali žiadne podstatné rozpory a teda im prisudzuje rozhodujúcu dôkaznú silu dostatočnú na preukázanie viny obžalovaného aj spolu s ďalšími korešpondujúcimi dôkazmi, predovšetkým so zaisťeným sklápacím vreckovým nožíkom s drevenou rúčkou hnedej farby.

Sumarizujúc všetky vyššie rozvedené skutočnosti krajský súd uzatvára, že všetky vo veci vykonané dôkazy vytvárajú ucelenú, logickú a na seba nadväzujúcu a vzájomne sa dopĺňajúcu reťaz dôkazov, ktorých náležité a zásadám správneho logického usudzovania zodpovedajúce vyhodnotenie nepripúšťalo iný záver, než je záver o vine obžalovaného za spáchaný skutok.

Pokiaľ išlo o odvolacie námietky obžalovaného, že okresný súd porušil jeho právo na obhajobu a spravodlivý súdny proces tým, že vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, tak odvolací súd tieto námietky vyhodnotil ako nedôvodné.

V posudzovanej veci súd I. stupňa nepochybil, keď vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Podmienky na postup podľa § 252 ods. 2 Tr. por. boli plne zachované. Posudzovanú vec bolo možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní. Obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na

pojednávania riadne a včas predvolaný. Obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby a to pred orgánom činným v trestnom konaní. Rovnako boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní. Obžalovaný bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania. Obžalovaný bol napokon na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený (išlo o jeho výsluch pred samosudcom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.03.2019, kde došlo k nariadeniu hlavného pojednávania na termín 04.04.2019)).

Odvolať sa tiež mylí, keď v dôvodoch podaného odvolania tvrdí, že v čase konania hlavného pojednávania boli dané dôvody povinnej obhajoby podľa § 37 ods.1 písm. a/ Tr. por. Z obsahu procesného spisu je zrejmé, že v čase konania hlavného pojednávania a to dňa 04.04.2019, nebol obžalovaný vo výkone väzby, ani vo výkone trestu. Tu treba zopakovať argumentáciu prokurátora uvedenú v jeho vyjadrení k odvolaniu obžalovaného, že je síce pravdou, že v čase podania obžaloby, t. j. dňa 25.01.2019, bol obžalovaný vo väzbe, avšak tento bol dňa 06.03.2019 príkazom samosudcu Okresného súdu Bratislava I prepustený z väzby na slobodu. Opatrením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.03.2019 sp. zn. 9T/2/2019 došlo tiež k zrušeniu ustanoveného obhajcu Mgr. Rastislava Paloviča, ktorý obhajoval obžalovaného W.a K.a, keďže v danej trestnej veci pominuli dôvody povinnej obhajoby. Odvolací súd k tomu ešte dodáva, že obžalovaný v čase hlavného pojednávania (t. j. dňa 04.04.2019), sa nenachádzal ani vo výkone trestu odňatia slobody (pozri odpoveď na lustráciu zo 04.04.2019 na č. I. 225), ale do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil až dňa 24.02.2020 (pozri odpoveď na lustráciu z 15.10.2021 na č. I. 241).

Súd prvého stupňa správne postupoval i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného W.a K.a, keď predmetný skutok právne posúdil ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. K tomu treba dodať, že preukázané konanie obžalovaného napíňalo spáchanie prečinu výtržníctva závažnejším spôsobom konania (t. j. so zbraňou).

Pri preskúmaní výroku o treste odňatia slobody napadnutého rozsudku, odvolací súd sa nestotožnil s výmerou inak správne uloženého tohto druhu trestu a preto pristúpil k jeho zníženiu. Odvolací súd považoval výmeru uloženého trestu odňatia slobody za neprimerane prísnu, aj s poukazom na vzniknuté prieťahy v súdnom konaní, ktoré obžalovaný žiadnym spôsobom nezapríčinil, ale tieto prieťahy treba pripísať výlučne na vrub okresného súdu.

Z procesného spisu je zrejmé, že prokurátor obžalobu doručil na Okresný súd Bratislava I dňa 25.01.2019. Samosudca dňa 06.03.2019 nariadil hlavné pojednávanie na termín 04.04.2019. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 04.04.2019 sa dalo zistiť, že na tomto procesnom úkone došlo k vyhláseniu napadnutého rozsudku. K vyhotoveniu odsudzujúceho rozsudku došlo samosudcom okresného súdu dňa 30.05.2019, avšak k expedovaniu tohto rozsudku došlo trestnoprávnou kanceláriou až dňa 26.10.2021 (po jednom roku a takmer piatich mesiacoch od jeho vyhotovenia). K doručeniu rozsudku obžalovanému W.ovi K.ovi došlo dňa 29.10.2021 a jeho obhajcovi dňa 29.10.2021. Z prípisu prokurátora zo dňa 26.05.2021, ktorý bol doručený na okresný súd dňa 27.05.2021 vyplynulo, že doposiaľ nebol odsudzujúci rozsudok doručený prokurátorovi. Z pripojenej doručky sa dalo zistiť, že prokurátorovi bol odsudzujúci rozsudok doručený až dňa 28.10.2021. Odvolanie obžalovaný W. K. podal prostredníctvom svojho obhajcu dňa 03.11.2021. Predkladacia správa na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného spolu so spisovým materiálom bola Krajskému súdu v Bratislave doručená dňa 08.06.2022. Odvolací súd rozhodol o odvolaní obžalovaného dňa 08.12.2022. Z uvedeného je zrejmé, že súdne konanie od podania obžaloby až po rozhodnutie odvolacieho súdu trvalo takmer celé 4 roky.

Aj z týchto dôvodov bol povinnosťou odvolacieho súdu, aby dĺžka súdneho konania bola určitým primeraným spôsobom zohľadnená v prospech obžalovaného. Práve zmiernenie trestu odňatia slobody je preto podľa názoru súdu II. stupňa v danom prípade určitou kompenzáciou za neprimeranú dĺžku súdneho konania.

Odvolať sa preto zrušil napadnutý rozsudok okrem iného, aj vo výroku o treste (tak vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj vo výroku o treste prepadnutia veci) a sám rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému W.ovi K.ovi uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

V posudzovanom prípade druhostupňový súd vzhliadol u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že obžalovaný bol v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), pričom nevzhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

Za situácie, ak prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, prichádzalo do úvahy zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Tr. zák.).

Východisko pre ukladanie trestu odňatia slobody predstavovala základná trestná sadzba podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. od 6 mesiacov do 3 rokov. Nakoľko v posudzovanej veci odvolací súd vychádzal z rozpätia trestnej sadzby upravenej podľa režimu § 38 ods. 4 Tr. zák. od 16 mesiacov do 3 rokov, v jej rámci obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, t. j. v dolnej polovici takto upravenej trestnej sadzby. Podľa názoru odvolacieho súdu, ide o výmeru trestu odňatia slobody primeranú a zákonnú, aj s poukazom na vzniknuté subjektívne preťažhy zo strany súdu I. stupňa.

Pri rozhodovaní o tom, či obžalovanému je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody alebo je možné obžalovanému uložiť alternatívny druh trestu, krajský súd vychádzal nielen z okolností prípadu t. j. zo všetkého, čo charakterizovalo skutok, spôsob jeho vykonania, zavinenie, prostredie a situáciu, za ktorej bol čin spáchaný, ale predovšetkým bral zreteľ na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy. Obžalovanému priťažuje hlavne to, ide o recidivistu, ktorý má v odpise registra trestov 18 záznamov pre rôznu trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 14.05.2021 sp. zn. 1T/34/2020 v spojení s uznesením krajského súdu v Bratislave zo 07.04.2022 sp. zn. 4To/58/2021 k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 21 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd na základe uvedeného vyvodil, že uloženie iného trestu akým je nepodmienečný trest odňatia slobody neprichádza vôbec do úvahy. V tomto smere je preto odôvodnené také preventívne pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu účinne zabráni v dopúšťaní sa trestnej činnosti, pričom je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represiou v podobne nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takýto druh trestu odráža v sebe nielen minulosť obžalovaného a doterajší spôsob života, ale tiež jeho vývoj z hľadiska možného páchania trestnej činnosti.

Krajský súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Pokiaľ išlo o trest prepadnutia veci, ktorý bol obžalovanému uložený napadnutým rozsudkom, odvolací súd výrok o tomto druhu trestu neprevzal do svojho rozhodnutia (okresný súd navyše pochybil, keď prepadnutú vec označil ako „drevený“ sklápací nožík). Odvolací súd napokon žiadny trest prepadnutia veci obžalovanému neuložil, nakoľko výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb nepreukázali, že výlučným vlastníkom sklápacieho vreckového nožíka s drevenou rúčkou bol obžalovaný W. K., bez ohľadu na to, že tento nožík obžalovaný evidentne použil pri spáchaní posudzovaného skutku a následne ho vydal orgánom činným v trestnom konaní. V tomto smere treba zvýrazniť, že podľa ustanovenia § 60 ods. 5 Tr. zák. trest prepadnutia veci môže uložiť súd, len ak ide o vec patriacu páchatelovi.

Pri preskúmaní výroku o ochrannom opatrení napadnutého rozsudku, odvolací súd dospel k záveru, že v posudzovanej veci aj vzhľadom na plynutie času, už nie je namieste obžalovanému ukladať ochranné protitoxikomanické liečenie. Treba si uvedomiť, že posudzovaný skutok sa stal dňa 03.08.2018 (pred viac ako pred štyrmi rokmi od vyhlásenia tohto rozsudku) a znalecký posudok znalkyne MUDr. Lucie Žinayovej bol vypracovaný dňa 06.11.2018. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplynulo, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre nariadenie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou. Z tohto pohľadu ostalo sporným, prečo súd I. stupňa obžalovanému v napadnutom rozsudku uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia iba poukázal na správu Centra pre liečbu drogových závislostí v Bratislave, Hraničná 2 zo dňa 10.08.2018 a zároveň sám vyvodil, že ambulantná forma protitoxikomanického liečenia uložená v inej trestnej veci Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 6T/23/2015 nevedla k zbaveniu obžalovaného závislosti na drogách, preto sa priklonil k uloženiu ústavného protitoxikomanického liečenia. Naproti tomu odvolací súd z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/23/2020 zistil, že v inej trestnej veci obžalovaného W.a K.a, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1. písm. g/,

ods. 2 písm. b/ Tr. zák., bol dňa 25.04.2020 vypracovaný znalecký posudok znalkyne MUDr. Klaudie Stanislavovej ohľadom skúmania duševného stavu obžalovaného (tento znalecký posudok bol na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom prečítaný ako listinný dôkaz). Z tohto znaleckého posudku vyplynulo, že znalkyňa aktuálne nenavrhuje ochranné protitoxikomanické liečenie, nakoľko znalkyne MUDr. Klaudia Stanislavová a MUDr. Denisa Mészárosová v znaleckom posudku vypracovaného dňa 25.05.2015 navrhli uloženie ochrannej protitoxikomanickej liečby ambulantnou formou, na ktorú obžalovaný nastúpil v CPLZD v roku 2017, avšak túto neukončil.

S poukazom na vyššie uvedené zistenia, dospel krajský súd k záveru, že u obžalovaného W.a K.a nie sú v súčasnej dobe (t. j. v čase rozhodnutia odvolacieho súdu) splnené zákonné podmienky pre uloženie ochranného liečenia, hoci znalkyňa MUDr. Lucia Žlnayová v záveroch svojho znaleckého posudku zo dňa 06.11.2018 (t. j. pred viac ako štyrmi rokmi), uloženie ochrannej protitoxikomanickej liečby ambulantnou formou odporúčala.

Na poklade týchto úvah, odvolací súd rozhodol o odvolaní obžalovaného W.a K.a spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Neuniklo však pozornosti odvolaciemu súdu, že medzi vyhláseným a vyhotoveným prvostupňovým rozsudkom vznikol nesúlads vo výroku o treste (vo vyhotovenom rozsudku bola uvedená formulácia „trest zákazu odňatia slobody“) a toto pochybenie nebolo napravené uznesením o oprave. Nakoľko nadriadený súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení, pričom sám rozhodol rozsudkom, bolo už za tejto situácie nedôvodné a nadbytočné nariaďovať opravu rozsudku okresného súdu postupom podľa § 174 Tr. por.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.